

Inzake

V [REDACTED] F [REDACTED] / RIZIV

P.D. G.20.0003.N

I. Feiten en procedurevoorgaanden

1. De heer F [REDACTED] V [REDACTED] werd arbeidsongeschikt erkend met ingang van 16 april 2002.

De Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering besliste op 8 januari 2015 dat de heer V [REDACTED] niet langer arbeidsongeschikt was met ingang van 15 januari 2015.

2. Bij verzoekschrift van 11 maart 2015 vocht de heer V [REDACTED] die beslissing aan voor de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Bij vonnis van 19 november 2015 verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering ongegrond.

3. Bij verzoekschrift van 21 december 2015 stelde de heer V [REDACTED] hoger beroep in tegen dat vonnis.

Bij arrest van 2 maart 2018 verklaarde het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, het hoger beroep ontvankelijk en bevalen de appelrechters een deskundigenonderzoek.

Bij tussenarresten van 28 juni 2018 en 7 december 2018 werd de termijn voor neerlegging van het eindverslag van de deskundige verlengd tot 30 november 2018 respectievelijk 15 januari 2019.

Op 14 januari 2019 werd het definitief verslag van de gerechtsdeskundige neergelegd.

Bij arrest van 6 december 2019 verklaart het arbeidshof het hoger beroep van de heer V [REDACTED] ongegrond.

II. Onderzoek van het arrest van kamer 5 van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen

4. Het arbeidshof oordeelt naar recht dat het geschil betrekking heeft op de vraag of de heer V [REDACTED] arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen. Uit de vaststellingen van de appelrechters blijkt immers dat de heer V [REDACTED] zelfstandige was toen hij arbeidsongeschikt werd verklaard en dat meer dan een jaar was verstreken toen hij niet langer arbeidsongeschikt werd verklaard. De heer V [REDACTED] bevond zich bijgevolg in het tijdvak van invaliditeit. In dat tijdvak moet nog steeds voldaan zijn aan de voorwaarden van artikel 19 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen en wordt het bestaan van

arbeidsongeschiktheid bovendien beoordeeld met toepassing van artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen.

5. De appelrechters stellen vervolgens op in cassatie onaantastbare wijze vast dat de gerechtsdeskundige oordeelt dat de heer V. niet arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen, dat de heer V. na het voorlopig verslag van de deskundige geen opmerkingen heeft gemaakt en geen conclusies heeft neergelegd na de neerlegging van het definitief verslag van de gerechtsdeskundige.

De appelrechters oordelen op in cassatie onaantastbare wijze dat het deskundigenverslag volledig en nauwgezet werd opgesteld en omstandig is gemotiveerd, op grond van hun vaststelling dat de deskundige kennis heeft genomen van een omvangrijke stukkenbundel, deze uitgebreid heeft besproken in het deskundigenverslag en ook het advies van een psychiater heeft ingewonnen. Nu voorgaande gevolgtrekking verband houdt met deze vaststellingen en op grond ervan kan gerechtvaardigd worden, miskennen de appelrechters daardoor immers geenszins het wettelijk begrip "feitelijk vermoeden" en kan hun bijgevolg geen schending van de artikelen 1349 en 1351 van het Burgerlijk Wetboek worden verweten (Cass. 28 januari 1999, AR F.98.97.F.; Cass. 20 december 2000, C.99.0060.F Cass. 9 mei 2008, A.R. nr. C.070438.F, www.cass.be; Cass. 22 april 2010).

De appelrechters oordelen eveneens in feite en bijgevolg op in cassatie onaantastbare wijze dat uit het medisch verslag van dr. van 17 november 2017 niet blijkt dat de gerechtsdeskundige een verkeerde beoordeling van de medische toestand en arbeidsongeschiktheid van de heer V. zou hebben gemaakt, op grond dat uit het verslag van dr. blijkt dat hij nog moest beschikken over een aanvullend longonderzoek alvorens hij definitief advies kon geven en dat het verslag dan ook enkel bestaat uit de personalia van de heer V. een beschrijving van het klinisch onderzoek en een overzicht van de aan dr. overgemaakte medische stukken.

Volgens de appelrechters doet de onterechte schrapping van de heer V. uit het bevolkingsregister aan het voorgaande geen afbreuk, op grond dat de gerechtsdeskundige op basis van een grondige studie van de haar overgelegde medische stukken en verslagen, een klinisch onderzoek en het advies van een psychiater advies heeft gegeven aan het arbeidshof. Het betreft hier een feitelijke beoordeling van de appelrechters die niet kan worden aangevochten voor het Hof van Cassatie.

Het arbeidshof sluit zich om de hoger weergegeven redenen integraal aan bij de medische bevindingen van de gerechtsdeskundige en beslist dat de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit terecht heeft beslist dat de heer V. vanaf 15 februari 2015 niet meer arbeidsongeschikt was in de zin van artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen. Die beslissing is naar recht verantwoord. Overeenkomstig artikel 19 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen wordt de gerechtigde erkend zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden wanneer hij, wegens letsels of functionele stoornissen, een einde heeft moeten stellen aan het volbrengen der taken die verband hielden met zijn beroepsbezigheid als zelfstandige gerechtigde en die hij vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid waarnam. Bovendien mag hij geen andere beroepsbezigheid uitoefenen, hetzij als zelfstandige of als helper, hetzij in een andere hoedanigheid. Artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen voegt daaraan toe dat de gerechtigde in de loop van het tijdvak van invaliditeit wordt geacht zich in staat van arbeidsongeschiktheid te bevinden, wanneer hij bovendien erkend wordt ongeschikt te zijn om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze zou kunnen opgelegd worden inzonderheid rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding.

[REDACTED]

De gerechtsdeskundige besluit in haar definitief verslag dat de heer V [REDACTED] zeker al sedert januari 2015 niet langer arbeidsongeschikt is in de zin van artikel 20 van het Arbeidsongeschiktheidsbesluit Zelfstandigen, op grond dat er geen letsels of functionele stoornissen zijn die hem beletten om het even welke beroepsbezigheid uit te oefenen die hem billijkerwijze kan worden opgelegd, rekening gehouden met zijn stand, zijn gezondheidstoestand en zijn beroepsopleiding. Het arbeidshof verantwoordt zijn beslissing dat de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit terecht heeft beslist dat de heer V [REDACTED] vanaf 15 februari 2015 niet meer arbeidsongeschikt is, naar recht met overname van die redenen en medische bevindingen van de gerechtsdeskundige. De heer V [REDACTED] zou voor het Hof van Cassatie tevergeefs aanvoeren dat zijn arbeidsongeschiktheid meer dan 88% bedroeg. Het Hof van Cassatie heeft niet de bevoegdheid om zelf het arbeidsongeschiktheidspercentage vast te stellen. Afgezien van het gegeven dat de erkenning van de arbeidsongeschiktheid, wat zelfstandigen betreft, niet een bepaald percentage arbeidsongeschiktheid vereist, zou een dergelijk cassatie middel ook feitelijke grondslag missen, omdat de door de heer V [REDACTED] aangevoerde feitelijke gegevens niet blijken uit procedurestukken waarop het Hof van Cassatie vermag acht te slaan en de beoordeling van 33% arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 100 van de ZIV-Wet in deze niet relevant is, vermits die beoordeling van de arts van de heer V [REDACTED] (in eerste instantie herhaald in het verslag van de gerechtsdeskundige, maar na opmerking verbeterd) uitgaat van de regeling met betrekking tot de arbeidsongeschiktheid van werknemers, die niet van toepassing is op het voorliggende geschil.

6. Voor het overige moet ik vaststellen dat de appelrechters de aangevoerde verweermiddelen beantwoorden, zodat hun geen schending van de motiveringsverplichting, zoals vervat in artikel 149 van de Grondwet, verweten kan worden. De heer V [REDACTED] zou niet kunnen aanvoeren dat het arbeidshof niet antwoordt op het door hem regelmatig in zijn appelconclusie voorgedragen verweer dat hij voordien arbeidsongeschikt is erkend en dat zijn gezondheidsproblemen sindsdien niet zijn verbeterd. De gerechtsdeskundige stelt immers vast dat de grote preoccupatie van de heer V [REDACTED] met zijn gezondheidsproblemen in schril contrast is met zijn goede functionele status in januari 2015, dat bijkomende onderzoeken zijn uitgevoerd in 2016 en deze allemaal geruststellend zijn, dat een tijdelijk probleem van aangezichtspijn medicamenteus onder controle kan worden gebracht en dat ook de klinische vaststellingen van de gerechtsdeskundige uitermate gunstig waren en nagenoeg vergelijkbaar met de vaststellingen gedaan in januari 2015 door de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit.

Ten slotte kon ik geen andere overtredingen van de wet of schendingen van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen ontdekken.

*

* *

III. Besluit

Uit hetgeen voorafgaat moge blijken dat ik geen mogelijkheid zie om met enige kans op succes in cassatie op te komen tegen het onderzochte arrest. Dat er fouten zouden zijn gemaakt tijdens de procedure in eerste aanleg voor de arbeidsrechtbank te Turnhout, doet daaraan geen afbreuk. Tegen een vonnis in eerste aanleg staat immers geen cassatieberoep open terwijl ten gevolge van de devolutionaire werking van het hoger beroep het arbeidshof deze zaak met volle rechtsmacht opnieuw heeft beoordeeld.

Kopie van dit schrijven wordt overgemaakt aan de raadsman van de rechtzoekende.

Antwerpen, 4 februari 2020

Advocaat bij het Hof van Cassatie

Bijlage: dossier